Lõuendista lõksutelleb,
Paberisi paugutelleb.
Sü kuub sisse sirgu silmäd,
Ääre piäle ärtu silmäd,
Nurga piäle nugisse silmäd.
Wennäkene, ella wella!
Ei sa saa süta naista,
Nende neidiste sehästa;
Küll sa käid kümme küläda,
Sada saana onnikesta,
Tuhat tua uksekesta;
Saad süs wümisse peresse,
Wällä otsesse talusse.
Süäl olli kolmi tütärlasta,
Üks siäl sidus südi wööda,
Teene nidus nüdi wööda,
Kolmas kudus kulda wööda;
Mis siäl kudus kulda wööda,
Sü neidu minu nimele,
Pärgä piä minu pärälta;
Sell olli rinnas leinä linti,
Tanu taga leinä tahti,
Sell mullas mure pidäjä,
Auas aru pidäjä,
Kalmus oole kandija.

Edaspidi saab wül, ehk niid küll laulud ei ole mis juu saadetud on ja mis ehk wül saab, waid laulu riismed.

Saadud 18 10/I 91. Anton Pihlak.
(6x) Kolga-Jaanis.

Saadan jälle mõne laulu. Kolga-Jaanis wana wara ikka on, iseäranis laulusi, kui aga üles kirjutajaid ja ära saatjaid oleks.

1. Pisuke punane põrsas
Ütel suurele siale
Waletas ta walgeelle:
Mine metsä tunnimaie
Tunni maada toeda piädä
Elätä oma peretä
Tunni tuhat turta tamme
Tunni kuused kummakille
Wüs kümmend wõsa pajada
Sada põõsast sange leppi
Süs tule jõulussa kodoje
Ma tuun wirust weerändie
Sia lapede laduda
Sigutiku sisse tükki.
2. Tule mulle neitsikene
Ei ma pane paelu tööda
Ma panen õlbule tööle
Päewäs piä otsijasse
Suwes suu peskijässe
Talwes tangu söelujasse
Tule mulle mull oo küllä